

Så vil jeg gerne sige til arbejdsministeren, nu hvor jeg er på talerstolen, at, ja, frihed er det bedste guld, og vi tager i hvert fald gerne en debat i løbet af valgkampen om en definition af frihedsbegreberne og frihedsbegreberne for den enkelte borger – også med henblik på frihed på arbejdsmarkedet.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Ole Vagn Christensen for en kort bemærkning. Formanden udelukker selvfølgelig ikke den mulighed, at det bliver nødvendigt med en pause i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det her skal blive min sidste korte bemærkning.

Til fru Ulla Tørnæs: Angående det med kaos synes jeg, vi har været det så nøje igennem. Jeg synes også, vi har en hel masse eksempler, som kan trækkes frem, hvor sådan noget som en misforståelse har medført – selv i områder, hvor der ikke er eksklusivt aftaler, nemlig i det offentlige område – at der har været kaos, at der har været konflikter, at der har været ting, der ikke kunne fungere, og det har stået på i meget, meget lang tid. Og selv om man kan tvinge nogle til at komme tilbage, så er det ikke sikkert, at man overhovedet kan opnå stabilitet og ro. Det løser man på de private arbejdspladser på en anden måde, men det er jo ikke tiden til at forklare, hvordan man gør disse ting.

Det hænger jo igen sammen med, at stabiliteten er vigtig for en virksomhed. Derfor har man nogle samarbejdsbestemmelser for nogle kollegiale forhold, som gør, at man skal arbejde sammen, og at man er nødt til at respektere disse ting, og kan man ikke det, så kan man indklages for samarbejdsnævnet. Der er masser af regler, masser af bestemmelser, hvor man netop prøver på at holde fast i stabiliteten, og det er den stabilitet, jeg mener man er på vej til at sætte over styr.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi har også nogle regler for taletid her. Dem skal man overholde, når man er medlem. Og så er det arbejdsministeren, der har ordet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige til fru Ulla Tørnæs, at jeg glæder mig også til i en kommende valgkamp – som jo ligger langt henne i 1998, men derfor kan vi jo godt varme op til den – at diskutere frihed

og frihedsbegrebet, også for folk, der har deres virke inden for landbrugsområdet f.eks.

Jeg kunne godt tænke mig at få diskuteret det rigtige i, at landmænd eller -kvinder for den sags skyld ikke kan få adgang til konsulentordninger, medmindre de er medlem af en landboorganisation – det er da ikke særlig frihedsbetonet – eller noget af det, som hr. Poul Erik Dyrland har været inde på i dag.

Der er mange frihedsdiskussioner, vi skal have, og jeg håber, at Venstre vil deltage lige så ivrigt i diskussionen om andre typer af frihedsbegreber, som kan ligge os på sinde: liberale erhvervs frihed til at være medlem af deres organisationer, advokaters mulighed for at blive fritaget for pligten til at være med i deres organisationer. Der er mange andre ting.

Det, som man kunne undre sig over, er, at hele denne debat, som jo har været båret af liberale synspunkter, frihedssynspunkter, om ikke andet så har knyttet sig til lønmodtagersiden alene, som dybest set har rettet til at sige til og fra, når man kender konditionerne. Så det er et noget forvrænget billede, man har prøvet at male her i de seneste timers diskussion.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Så praktiserede arbejdsministeren igen den kendte socialdemokratiske disciplin, nemlig at bortlede opmærksomheden fra det reelle.

Arbejdsministeren kritiserede os for, at vi nu har taget de her forslag op, for det skulle være, for at vi kunne demonstrere nogle ting forud for et valg, uanset om det kom nu eller senere.

Samme arbejdsminister har tidligere i eftermiddag kritiseret os for at genfremsætte forslag, som vi har fremsat for 2 år siden. Begge dele kan ikke rigtig holde vand, må jeg sige til arbejdsministeren, og selvfølgelig har det ikke noget med det at gøre, for forslagsstillerne har kørt på disse grundprincipper igennem meget lang tid; lad os derfor blive fri for den tomme snak.

Jeg kan nu også konstatere, at arbejdsministeren ikke har hørt efter. Det med slagterierne havde vi en landmand, der tilbageviste, og det med konsulenterne er jo ikke rigtigt. De, der ikke er medlemmer af landboforeningen, betaler en lidt anden pris, og det er da også rimeligt, hvis de ikke er medlemmer af foreningen, men selvfølgelig kan de få konsulentbistand. Derfor er det tom snak.

Når man tager nogle af de liberale erhverv, er der andre end medlemmer af Venstres folke-